

عنوان مقاله:

بررسی سمبولیسم عرفانی و اجتماعی در اشعار تقی پورنامداریان

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 14، شماره 50 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمد بهنام فر - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بیرجند

اردشیر سنچولی جدید - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

پورنامداریان از منتقدان و پژوهشگران برجسته جامعه ادبی کشور به حساب می آید که جنبه شاعری وی کمتر مورد توجه واقع شده است. وی تحت تاثیر افکار نیما و پیروان او، همچنین مطالعات و پژوهش های خود در زمینه عرفان و داستان های رمزی آن، در اشعارش گرایش خاصی به بیان رمزی و سمبولیک دارد. بسیاری از این رمزها و نمادها را می توان در دو حوزه غالب عرفانی و اجتماعی یا حماسی جای داد. با توجه به همین مطلب، این جستار کوشیده است تا سمبولیسم عرفانی و اجتماعی موجود در شعر پورنامداریان را با توجه به زمینه های مطالعات عرفانی شاعر و پژوهش های دقیق او در این زمینه و همچنین شرایط سیاسی و اجتماعی حاکم در زمان سرایش آثارش، مورد تحلیل و بررسی قرار دهد. نتایج نشان می دهد که مطالعات و تاملات شاعر در زمینه عرفان و دقت و تفکر در احوالات عارفان، در خلق سمبل های عرفانی اشعارش بسیار موثر بوده است. همچنین نتایج بیانگر این است که شاعر بنابر شرایط خاص سیاسی و اجتماعی دوران شاهنشاهی و استبداد حاکم بر آن، به ناچار به زبان سمبولیک روی آورده است و با بیانی نمادین، جامعه بحران زده عصر خویش را به تصویر کشیده است.

کلمات کلیدی:

تقی پورنامداریان، رهروان بی برگ، سمبولیسم عرفانی، سمبولیسم اجتماعی، شعر معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856494>

